

Det er jo en meget sød forhåbning, at et parti ikke har nogen politik, men det er måske lidt pauvert i en finanslovdebat, hvor vi faktisk har valgt at præsentere nogle hovedemner, som vi ønsker at diskutere, og som vi fra vores side har udvalgt som hovedemner: uddannelse, børns opvækst, boliger, bedre arbejdspladser og et fælles socialt ansvar.

Vi har spurgt gentagne gange, også nu her under Venstres ordførers indlæg: Hvad er det så, Venstre gerne vil diskutere med Socialdemokratiet? Tilsyneladende ikke rigtig nogen ting. Og det er jo ellers dér, hvor det er lettest, dér, hvor vi kan finde frem til noget, og hvor vi har nogle fælles målsætninger. Vi har omhyggeligt udvalgt nogle områder, hvor vi ikke siger noget, der er meget forskelligt, og hvor det holdningsmæssigt ikke behøvede at være en uoverstigelig ideologisk hindring.

Så spørger hr. Søren Rohde: Hvornår kommer dette skatteudspil fra Socialdemokratiet? Der er et eller andet sådan meget heroisk over det, når man tænker på, at Venstre jo ikke just kommer med noget skatteudspil. Så jeg kan bare sige, at Socialdemokratiet vil komme med et skatteudspil før regeringen.

Hr. Kristian Jensen er ude at sige, at Socialdemokratiet skulle have sæson for valgflæsk. Det er jo sådan set en underlig sæson at have valgflæsk i. Vi arbejder med politik, vi arbejder med prioriteringer. Vi har lagt nogle hovedprioriteringer frem, og vi vil lægge yderligere forslag frem i forbindelse med behandlingen af finansloven, og vi håber meget, at vi er i stand til at komme til at drøfte dem med Venstre og med De Konservative og også gerne med andre partier.

Og dér kan man jo sige det samme, som hr. Kristian Jensen siger til mig: Hvor skal pengene komme fra til nogle bestemte ting? Dér kan jeg da spørge til arbejdsmarkedspolitikken: Hvordan skal den indrettes? Hvordan vil man skaffe de 350 mio. kr.? Hvordan vil man skaffe pengene til skovene og til en miljøreform, til kriminalforsorgen osv. osv.? Det er en række forslag, som vi også diskuterede i løbet af formiddagen. Vi kommer nok begge parter med nogle finansieringsforslag, som vi kan bruge.

Så vil jeg sige til hr. Peter Christensen, at det sådan set er regeringens skattestop, som man har været 5-6 sider om at formulere. Det er et problem. At en eller anden skat her eller dér bliver enten afskaffet eller holdt i ro eller sat ned, kan jo ikke tages til indtægt for, at man støtter dele af Venstres skattestop.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Dér var taletiden til den gode side.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er et spørgsmål til fru Pia Gjellerup om, hvorfor det socialt går så frygtelig galt i det her samfund, som tilfældet er i øjeblikket.

Fru Gitte Seeberg var inde at spørge fru Pia Gjellerup, om hun kunne huske eksempler på, hvad der var sket på socialområdet i tidligere finanslove. Der vil jeg godt hjælpe den socialdemokratiske ordfører på vej.

Det er jo sådan, at SF i de 9 år, vi havde en socialdemokratisk regering, lavede fire finanslove. Hver eneste gang indeholdt de sociale forbedringer. Jeg skal bare nævne pr. hukommelse: udsatte børn, forbedret hjemmehjælp, tilskud til plejehjemsetablering, sygedagpengeforbedringer, så folk ikke i så høj grad faldt i det store sorte hul, boligsocial indsats osv., osv.

Men det er rigtigt, at i de sidste 5 år – det er en meget overset del af dansk politik – indgik man finanslovsforlig med Venstre og De Konservative, og dér forstår jeg godt at den konservative ordfører har ledt fuldstændig forgæves efter sociale forbedringer. Der var nemlig ingen. Det var alene de gange, den daværende regering lavede forlig med venstrefløjen, de indeholdt sociale forbedringer. Jeg vil spørge, om fru Pia Gjellerup deler den opfattelse.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Ester Larsen for en kort bemærkning – den tredje og i øvrigt sidste.

Kl. 15.05

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Stærke kræfter i Socialdemokratiet vil ændre det danske sundhedsvæsen, skrev LO i sit nyhedsbrev. Den socialdemokratiske sundhedsordfører udtalte: Politikerne skal varetage patienternes interesser, men alt for tit kommer vi til at forsøre systemet imod patienten.

Det er interessante erkendelser. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd bakker op bag reformer, og det peger på, at udviklingen i andre europæiske lande går i retning af den såkaldte bestiller/udfører-model.

Der er meget stærke signaler om ønsker om fornyelse, og man kunne godt ønske sig, at de ville trænge ind i folketingsgruppen. Men jeg må forstå på fru Pia Gjellerups meget aggressive